

En català

RAQUEL OLGA MONTLLOR LINARES – Candidatura individual

SECTOR DE LES PERSONES EN SITUACIÓ DE TRASTORN DE SALUT MENTAL

Resum del programa electoral

Propostes generals:

- Defensar la neurodiversitat de la societat i treballar per trencar els estigmes i les pors que encara genera.
- Defensar la incorporació i presa en consideració de la discapacitat social. - Defensar l'atenció precoç de les persones amb autisme.
- Sensibilitzar i visibilitzar l'autisme, les malalties de salut mental, la diversitat funcional cognitiva, per aconseguir una Barcelona 100% accessible.
- Reivindicar la potenciació d'oportunitats i el reconeixement de la necessitat d'adaptacions per a les persones amb diversitats funcionals invisibles.
- Promoure l'assistència personal, tant a les persones amb gran dependència com a les persones amb menys necessitats de suport que, gràcies a aquest suport, augmentarien les seves possibilitats d'inclusió.
- Informar i sensibilitzar els diferents sectors sobre les comorbiditats que es desprenen de les diversitats funcionals cognitives i de les tècniques compensatòries que poden derivar en altres afectacions relacionades amb salut mental.

Igualtat:

- Impulsar la creació d'una plataforma sostinguda per l'Administració que gaudeixi d'espais d'emissió públics per poder fer que la gent amb diversitat cognitiva sigui protagonista també de contingut mediàtic i informatiu.
- Facilitar l'accessibilitat a l'habitatge i a serveis de teràpia públics.
- Impulsar programes de facilitació del món laboral (participació de les administracions en la inclusió de persones amb diversitat cognitiva en les seves plantilles i fomentar els suports cognitius) i dignificar les condicions d'aquesta experiència laboral (millors salaris, contractes indefinits, assistència personal en entorns laborals).
- Tenir en compte la dona amb diversitat funcional cognitiva, explicar les diferències en les seves característiques; evitar els prejudicis, les discriminacions i els paternalismes basats en el diagnòstic; garantir la igualtat de drets d'accés a la possibilitat de maternitat, laboral, relacional i de participació.

Educació:

- Treballar per la inclusió en l'educació ordinària.
- Fins que no s'arribi a un entorn educatiu 100% inclusiu, promoure la formació tant en centres ordinaris com en centres d'educació especial sobre l'especificitat del TEA i reduir l'estigma que encara envolta tots els diagnòstics neurodivergents i els problemes relacionats amb la salut mental.

Salut:

- Promoure les diferents entitats de la sanitat tant pública com privada, el canvi de protocols pel que fa a l'admissió de pacients amb problemes de salut mental i/o neurodivergents.
- Promoure l'accessibilitat cognitiva en els centres sanitaris.
- Promoure la reorganització logística (visites, proves, anticipació) dels recorreguts mèdics per tal de fer-los més accessibles a persones neurodiverses.
- Promoure formacions a personal mèdic per tal de conèixer l'especialitat i especificitat de les persones amb TEA.
- Promoure l'augment de seguiment del diagnòstic en l'edat adulta: moltes persones adultes són apartades del sistema un cop compleixen 18 anys i això redueix les seves possibilitats d'inclusió i el seu dret a tenir una vida adulta digna.

Edat adulta:

- Desenvolupar sistemes de detecció de persones adultes no diagnosticades o amb diagnòstic erroni.
- Promoure l'acompanyament de les persones adultes diagnosticades i amb necessitats de suport fent ús de les diferents mesures existents (assistència personal, voluntariat, serveis socials...).
- Promoure el contacte entre entitats públiques i privades especialitzades en neurodiversitat i salut mental per tal d'acompanyar les persones diagnosticades.
- Facilitar l'accés a ajuts per continuar i mantenir totes les teràpies necessàries, no només de caràcter emocional o mental, sinó també sensorials, laborals, d'habilitats socials...
- Promoure la participació de persones amb diversitat cognitiva en aspectes públics i en l'empresa privada.
- Permetre a la persona adulta (o als seus cuidadors/ores) decidir el recorregut vital que vulgui tenir ampliant el nombre d'opcions (centre residencial, centre de dia, habitatge independent amb suports).

Envel·liment:

- Facilitar i promoure la informació i capacitat sobre la gestió dels béns un cop els cuidadors principals hagin mort.
- Promoure l'accés a l'envel·liment prevenint situacions d'angoixa que puguin conduir a conductes suïcides: informació, sensibilització, participació garantida.

- Prevenir la solitud mitjançant campanyes que promoguin la identificació i participació de voluntariat i/o personal especialitzat.

Experiència en el moviment associatiu de les persones amb diversitat funcional o discapacitat

Soc cofundadora de CEPAMA (Comité para la Promoción y el Apoyo de la Mujer Autista), sòcia d'AssoTEA, conferenciant i col·labora d'Asperger New Life, sòcia col·laboradora d'Asperger Catalunya i treballadora de la Federació Catalana d'Autisme. També he realitzat conferències en escoles a través de les AMPA, i en diferents associacions d'autisme de tot el territori. La meua voluntat és representar el col·lectiu de l'espectre autista, tinguin el grau que tinguin, i intentar sensibilitzar la societat sobre autisme, salut mental i els diferents trastorns que componen la neurodiversitat. La discapacitat cognitiva sovint s'oblida i cal reivindicar la necessitat d'accessibilitat universal real i l'adaptació de processos i protocols en tots els sectors públics de la vida d'una persona.

En castellano

RAQUEL OLGA MONTLLOR LINARES – Candidatura individual

SECTOR DE PERSONAS EN SITUACIÓN DE TRASTORNO DE SALUD MENTAL

Resumen del programa electoral

Propuestas generales:

- Defender la neurodiversidad de la sociedad y trabajar para romper los estigmas y los miedos que aún genera.
- Defender la incorporación y la toma en consideración de la discapacidad social.
- Defender la atención precoz de las personas con autismo.
- Sensibilizar y visibilizar el autismo, las enfermedades de salud mental y la diversidad funcional cognitiva, para conseguir una Barcelona 100 % accesible.
- Reivindicar la potenciación de oportunidades y el reconocimiento de la necesidad de adaptaciones para las personas con diversidades funcionales invisibles.
- Promover la asistencia personal, tanto a las personas con gran dependencia como a las personas con menos necesidades de ayuda que, gracias a este apoyo, verían aumentadas sus posibilidades de inclusión.
- Informar y sensibilizar a los diferentes sectores sobre las comorbilidades que se desprenden de las diversidades funcionales cognitivas y de las técnicas

compensatorias que pueden derivar en otras afectaciones relacionadas con la salud mental.

Igualdad:

- Impulsar la creación de una plataforma sostenida por la Administración que disfrute de espacios de emisión públicos para poder hacer que las personas con diversidad cognitiva sean protagonistas también de contenido mediático e informativo.
- Facilitar la accesibilidad a la vivienda y a servicios de terapia públicos.
- Impulsar programas de facilitación del mundo laboral (participación de las administraciones en la inclusión de personas con diversidad cognitiva en sus plantillas y fomentar las ayudas cognitivas) y dignificar las condiciones de esta experiencia laboral (mejores salarios, contratos indefinidos y asistencia personal en entornos laborales, entre otros).
- Tener en cuenta a la mujer con diversidad funcional cognitiva, explicar las diferencias en sus características; evitar los prejuicios, las discriminaciones y los paternalismos basados en el diagnóstico; garantizar la igualdad de derechos de acceso a la posibilidad de ser madres, al mercado laboral, a las relaciones y a la participación.

Educación:

- Trabajar por la inclusión en la educación ordinaria.
- Hasta que no se llegue a un entorno educativo totalmente inclusivo, promover la formación tanto en centros ordinarios como en centros de educación especial sobre la especificidad del TEA y reducir el estigma que aún rodea a todos los diagnósticos neurodivergentes y los problemas relacionados con la salud mental.

Salud:

- Promover las diferentes entidades de la sanidad tanto pública como privada, y el cambio de protocolos con respecto a la admisión de pacientes con problemas de salud mental o neurodivergentes.
- Promover la accesibilidad cognitiva en los centros sanitarios.
- Promover la reorganización logística (visitas, pruebas, anticipación) de los recorridos médicos para hacerlos más accesibles a personas neurodiversas.
- Promover formaciones a personal médico para conocer la especialidad y especificidad de las personas con TEA.
- Promover el aumento de seguimiento del diagnóstico en la edad adulta: muchas personas adultas son apartadas del sistema una vez cumplen 18 años, hecho que reduce sus posibilidades de inclusión y su derecho a tener una vida adulta digna.

Edad adulta:

- Desarrollar sistemas de detección de personas adultas no diagnosticadas o con diagnóstico erróneo.

- Promover el acompañamiento de las personas adultas diagnosticadas y con necesidades de ayuda haciendo uso de las diversas medidas existentes (asistencia personal, voluntariado, servicios sociales, etc.).
- Promover el contacto entre entidades públicas y privadas especializadas en neurodiversidad y salud mental para acompañar a las personas diagnosticadas.
- Facilitar el acceso a ayudas para continuar y mantener todas las terapias necesarias, no solo las de carácter emocional o mental, sino también las sensoriales, laborales, de habilidades sociales, etc.
- Promover la participación de personas con diversidad cognitiva en aspectos públicos y en la empresa privada.
- Permitir a la persona adulta (o a sus cuidadores/as) decidir el recorrido vital que quiera tener ampliando el número de opciones (centro residencial, centro de día o vivienda independiente con ayuda, entre otros).

Envejecimiento:

- Facilitar y promover la información y capacitación sobre la gestión de los bienes una vez los cuidadores principales hayan muerto.
- Promover el acceso al envejecimiento previniendo situaciones de angustia que puedan conducir a conductas suicidas: información, sensibilización y participación garantizada.
- Prevenir la soledad mediante campañas que promuevan la identificación y participación de voluntariado o personal especializado.

Experiencia en el movimiento asociativo de las personas con diversidad funcional o discapacidad

Soy cofundadora de CEPAMA (Comité para la Promoción y el Apoyo de la Mujer Autista), socia de AssoTEA, conferenciante y colaboradora de Asperger New Life, socia colaboradora de Asperger Catalunya y trabajadora de la Federación Catalana de Autismo. También he dado conferencias en escuelas a través de las AFA, y en diversas asociaciones de autismo de todo el territorio. Mi voluntad es representar al colectivo del espectro autista, tengan el grado que tengan, e intentar sensibilizar a la sociedad sobre autismo, salud mental y los diferentes trastornos que constituyen la neurodiversidad. La discapacidad cognitiva a menudo se olvida, y debe reivindicarse la necesidad de accesibilidad universal real y la adaptación de procesos y protocolos en todos los sectores públicos de la vida de una persona.